

Põhineb Platoni ja Xenophoni samanimelistel teostel

Kinoteatri ja Endla Teatri koostöölavastus

Esietendus 23. oktoobril 2019 Endla Teatri Suures saalis

lavastaja ja autor
**KINOTEATER:
HENRIK KALMET
PAAVO PIIK
PAUL PIIK**

kunstnik
ILLIMAR VIHMAR

kostüümikunstnik
MARIE VINTER

valguskunstnik
IVAR PETERSKIIH

koreograaf
RAUNO ZUBKO

muusikaline kujundaja
FELIKS KÜTT

etenduse juht
SILJA KOPPEL

valgusmeistrid
IVAR PETERSKIIH ja KASPER JÜRIMÄE

helimeistrid
SIIM ROHTVÄLI ja TARMO JÜRGENS

kostümeerija
KAIRI ÖISMA

vastutav grimeerija
SIRLE TEEÄÄR

vastutav lavameister
JANEK LIPPONEN

tegelased

Aristokallias STEN KARPOV

Agathon MÄRT AVANDI

Nikeratos AGO ANDERSON

Antisthenes MEELIS RÄMMELD

Pausanias SANDER REBANE

Sokrates SEPO SEEMAN

Ori CARMEN MIKIVER

Jutuvestja DAVID VSEVIOV

Tegevuskoht: Ateena, 416. aastal eKr

Kinoteater tänab

Kreekakeelsete sõnade ja nimede hääldamine:

Kadri Novikov, Nele Sooväli

Heksameeter:

Anu Lamp

(kõik vead on siiski meie omad!)

Pärnu elamine:

Jaak Heinla

Kabli kohtumine:

Ingomar Vihmar

Toetus:

Kultuuriministeerium

Lavatekstis on tsiteeritud järgmisi materjale:

Platon „Pidusöök“, tõlkinud Astrid Kurismaa (Ilmamaa 2017)

Xenophon „Pidusöök“, tõlkinud Anne Lill (peagi ilmumas Tartu Ülikooli Kirjastuse alt sarjas Avatud Eesti Raamat)

Homeros „Ilias“, tõlkinud August Annist (Varrak 2004)

Will Durant „The Story of Civilization: Part II: The Life of Greece“ (Simon & Schuster 1939)

Matthew Wright „The Lost Plays of Greek Tragedy, Volume 1, Neglected Authors“ (Bloomsbury Publishing 2016)

Anne Lill „Veinipidu antiikajal“ (Eesti Ekspress 4. november 1999)

Philip Matyszak „Ildses Ateenas viie drahmiga päevas“ (Argo 2010)

Robert Garland „The Daily Life of Ancient Greeks“ (Greenwood 2008)

Erich Fromm „Armastuse kunst“ (Perioodika 1989)

Ja inimesed, kes elavad terve elu koos, ei oskaks üteldagi, mida nad teineteisest tahavad. Ja kui nad koos lamavad ning nende juurde astuks Hephaistos oma atribuutidega ja küsiks: „Mida te, inimesed, teineteisest tahate?“, nemad ei oskaks vastata, siis küsiks Hephaistos edasi: „Kas te ihaldate võimalikult palju koos olla, nii et ei ööl ega päeval poleks vaja teineteisest lahkuda? Kui see on teie soov, tahan teid kokku sulatada ja kokku kasvatada, nii et teist kahest saab üks, ja kuni olete elus, elate ühist elu, ning kui surete, on Hadeses kahe asemel üks surnu, kuna surete koos. Mõelge, kas te nõuate seda taga ja kas olete rahul, kui selle saavutate?“ – olen veendunud, et seda kuuldes keegi ei keelduks ega sooviks midagi muud, vaid otsekohe arvaks, et kuulis just seda, mida ta ammu on igatsenud: olla armastatuga ühendatud ja kokku sulatatud üheks olendiks.

Aristophanes (Platon „Pidusöök“)

SAATEKS

Nagu paljud enne meid, sattusime Vana-Kreeka ühiskonda kaevudes leidudest vaimustusse. Tuhandete aastate tagant kumas vastu maailm, milles oli rohkelt äratuntavat, veel enam iseomast. Sellest koorus otsus püüda seda maailma pulkhaaval üles ehitada või enda jaoks restaureerida. Ja kuigi tänaseni ei teata, kuidas võis kõlada tolleaegne muusika või mil moel näitlejad täpselt esitasid Vana-Kreeka tragöödiad ja komöödiad, on meil üllatavalt palju infot selle kohta, mil moel pidusööke peeti. Kaks meest – Platon ja Xenophon – on sellele pühendanud koguni terve näidendi. Ja tõesti, just näidenditega on tegu: Platoni oma küll monoloogilisem ja staatilisem kui Xenophoni oma, kuid ka selles on kogu tekst tegelikult tegelaskõne ning lugu lõppeb vägagi dramaatilise pöördega.

Nii Platon kui ka Xenophon võtsid endale ülesandeks näidata, milline mees oli Sokrates. Ning kummagi jaoks ei olnud „Pidusöök“ kaugeltki mitte ainus kirjutis, kus seda taotleti. Olles mõlemad küll Sokratese õpilased, kuid samas piisavalt tugevad isiksused ka ise, võib päris kindel olla, et nad väänasid Sokratese kuju enda eesmärkidele ja eluvaadetele meelepärasemaks. Siia võib lisada vanade kreeklaste kurikuulsa jutuvestmisoskuse, mis on aegade jooksul uurijaid ahastusse ajanud – kui palju sellest, mis nad üles kirjutasid, üldse tõepärane on, päriselt aset leidis!?

See andis meile vabaduse kokku panna oma „Pidusöök“ – tegelastest ja juhtumustest, millest osa on pärit Platonilt, osa Xenophonilt ning osa sissepõigetest tolleaegsesse kultuuri. Ning muidugi ka luua oma Sokrates – keda on aegade jooksul võrreldud nii tõe eest märtrisurma surnud Jeesus Kristusega kui ka musta valgeks rääkijast sofistiga, kelle ratsionaalsuse ideoloogia oli põhjus, miks hävis vanade kreeklaste traagiline ja müütiline maailmatunnetus. (Tõde on kusagil vahepeal?)

Edith Hamilton on mõtestanud vanakreeka olemislaadi järgmiselt: erinevalt tolleaegsetest egiptlastest, kes suunasid oma tähelepanu surmajärgsesse ellu ja püramiididesse, ning hindudest, kelle fookus seisnes mitte maailmal, vaid enese suhte muutmises maailmasse, tundsid kreeklased erakordselt palju huvi just siinse ja praeguse vastu, nähtuste vastu, mis neid ümbritsesid, oma võime vastu neid suunata ja muuta. Kas pole see eritlus parimaid iseloomustusi meie Lääne tsivilisatsiooni idule ja ivale? Kreeklaste väljapoole suunatud pilk, vajadus nähtut mõtestada ja filosoferida, nende võistlushimu, aga ka elurõõm ja huumor aitavad paremini mõista paljusid nähtusi ja konflikte meie praeguses kultuuris. Sealhulgas armastust.

Kinoteaterlased

PLATON (ca 427-347)

Sokratese õpilane, kes arendab välja omaenda filosoofilise süsteemi, mis hõlmab praktiliselt kõiki valdkondi psühholoogiast ja poliitikast kuni eetika ja kunstini. Ta rajab Ateena Akadeemia näol Läänemaailma esimese kõrgkooli ning saab omakorda Aristotelese õpetajaks. Tuntud remargi kohaselt olevat kogu Euroopa filosoofiatraditsioon rida ääremärkusi Platoni teoste. Oma ideid väljendab ta paljuski läbi dialoogilise vormi ning Sokratese suu, mistõttu on tihti keeruline eristada ajaloolist Sokratest Platoni poolt loodud Sokratese kujust. Kahel juhul tulevad erinevused väga hästi välja: nii Platon kui Xenophon on kirja pannud oma versiooni Sokratese kohtuprotsessist ja surmast („Sokratese apoloogia“) ning ühest sümposiooniõhtust Sokratese seltsis („Pidusöök“). Platon eelistab kujutada Sokratest kõrgelennulisemana ja ideekesksemana, Xenophon karismaatilisema ja maisemana.

XENOPHON (ca 430-354)

Värvika elulooga kirjanik ja ajaloolane, kelle tekste kasutatakse nende selge ja lihtsa atika kirjakeele tõttu tihti vanakreeka keele õppimisel. Kirjutanud on ta kõige erinevamatel teemadel, näiteks, kuidas hobuseid treenida ja koertega jahti pidada, aga samas ka Kreeka ajaloo „*Hellenica*“, mis katab aastaid 411-362 eKr. Tema tuntumad teosed on „*Anabasis*“, mis kirjeldab 10 000 kreeklase taandumist ebaõnnestunud sõjaekspeditsioonilt, mille üheks juhiks Xenophon saab, ning mida peetakse

sõjakunstialaseks tüvitekstiks, ning erinevad kirjutised tema õpetajast Sokratesest. Need on nüüd esmakordselt eesti keeles ilmunisel Anne Lille tõlkes ja kommentaaridega (Tartu Ülikooli Kirjastus) ning nende hulka kuulub ka „Pidusöök“, mis on kirjutatud vastusena Platoni „Pidusöögile“, ning kirjeldab õhtut Sokratesega märksa meelegaolukamana kui Platon.

KINOTEATER (2011-)

Kinoteater on teatriterrorismi rakuke, kiirreageerimisüksus ja loominguline spetsnas, võiks öelda dramaatiline sõjamasin, mida iseloomustab mobiilsus, efektiivsus ja adaptiivsus ning mille vapil on kolm ahvi – üks ei näe, üks ei kuule ja üks ei räägi. Kinoteatri kontol on paar teatriauhinda, kaks Kultuuriministeriumi tegevustoetust ning auväärne 3.-4. koht Sakala maja riismete jagamisel.

Lavastusi: „Püstijalukomöödia“ (2011), „Batuudimees“ (2012), „Võidab see, kellel on kõige hullem mees“ (2013), „Kaota mu naine ära ehk mis tunne on olla mustkunstnik“ (2014), „Õpetaja Tammiku rehabiliteerimine“ (2015), „Aadama õunad“ (2016), „Murru 422/2“ (2017), „Monument“ (2018), „Gesamtkunstwerk“ (2019).

416. aastal eKr

Vana-Kreekas ei tuntud aastanumbreid, nii et 416. aasta enne Kristust on tagantjärele-tarkus. Aja määramisel kasutati toona versta-postidena suuri sündmusi. Näiteks võidi öelda, et tegu on 64. aastaga kuulsusrikkast Salamise lahingust. See toimus meie ajaarvamise järgi 480. aastal enne Kristust ning oli kreeklaste pöördeline võit pärslaste üle, tähistades Ateena kuldaja algust.

Juuksed hoolikalt pügatud

Anekdooidid juuksurite jutukuse kohta on vähemalt nii vanad: küsimuse peale, kuidas tolleaegne Makedoonia kuningas Arhelaos tahaks, et tal juuksed lõigataks, vastanud see: vaikus.

Gümnaasium

Sõna „gümnaasium“ tähendabki kreeka keeles kohta, kus võetakse alasti.

Sokratese surm

Sokratese surmaga 399. aastal eKr piiritletakse tihti Ateena kuldajastu lõppu, mille vaid 80-aastane panus Lääne arstiteaduse, filosoofia, teaduse, kaunite kunstide ja demokraatia arengusse on tänini ületamatu. See oli aeg, kui Akropoli ja Parthenoni kavandanud kunstnik Pheidias, teadusliku mõtte alusepanija Anaximandros ning filosoof Sokrates käisid ajaloo ühe väljapaistvama riigijuhi Periklese saatjatena koos teatris ja elasid kaasa Sophoklese ja Euripidese tragöödiatele.

Tragöödiavõistlus

Vana-kreeklaste võistlusjanu peetakse üheks nende kultuuri kõige iseloomulikumaks jooneks demokraatia ja teadmishimu kõrval. Võisteldakse kõiges – laulus, tantsus, spordis, ilus. Võisteldakse linnriikide sees ja linnriikide vahel. Vana-Kreekast pärinevad olümpiamängud – aga ka tragöödiavõistlused, mille mitmekordsed võitjad on

Aischylos, Sophokles ja Euripides. Agathoni võit 416. aastal on teadaolevalt tema ainus.

Taimetoitlased

Põhimõttelised taimetoitlased, kes ei võtnud osa traditsioonilistest loomade ohverdamistest, mis saatsid riitusi ja religioosseid sündmusi, ei võinud olla ka täieõiguslikud Ateena kodanikud.

Metseen ja filantroop

Kuna näidendi lavastamine oli tollal nagu tänagi kallis ettevõtmine, vaadeldi selle rahastamist rikka kodaniku kohusena – nii nagu ka näiteks Ateenale sõjalaeva või üldkasutatava hoone kinkimist. Sisuliselt oli see üks riiklikest maksuvormidest. Näidendi spondeerimine oli eriti auväärne tegevus, kuna tragöödiavõistlusel võitjaks osutuva näidendi toetamine tõi sponsorile kestvat kuulsust ja poliitilist usaldust.

Kallipides

Kreeka hinnatuim tragöödianäitleja 416. aasta paiku, n-ö Vana-Kreeka Malmsten.

„Iliast“ ja „Odüsseiat“ peast ütelda

„Iliases“ ja „Odüsseias“ on kokku 27 000 värsirida. Värsside päheõppimine oli Ateena haridussüsteemi alussambaks ning eristas haritud inimest matsist. Näiteks sürakuuslaste poolt orjadeks võetud ateenlased said kivimurdudest lihtsamate tööde peale, kui suutsid retsiteerida Euripidest.

Rapsoodidest rumalamad

Rapsoodid olid rändlaulikud, kes esitasid teiste lugusid, tihti Homerosse eeposeid. Muuhulgas ka suurte festivalide ja mängude raames. Sõna ise tähendab „laule kokku siduma“.

Mitte obooligi

Obool oli Vana-Kreeka münt, 1/6 drahmist. Raha hoidsid kreeklased mitte rahakotis, vaid suus.

Koledam kõigist saatüritest

Sokratese inetus jõuab meieni mitmest allikast, kus teda võrreldakse saatüriaga. Saatür ehk sileen on traagilise elutunnetusega, kiimane ja joomahimuline Dionysose kaaslane, kellel on hobuse saba ja kõrvad, varasemates kujutistes ka hobuse alakeha.

Veename nagu eht sofistidele kombeks

Sofistid olid Vana-Kreeka filosoofid, kes kõne- ja vaidluskunsti õpetamisega raha teenisid. Ühelt poolt võib neid vaadelda ratsionaalse ja inimese keskse mõtlemise edendajatena (tuntud ütlus „Inimene on kõige mõõt“ pärineb sofist Protagoraselt), teisalt kritiseeritakse neid ilukõnelejade, sõnaväänajate ja – nii nagu Sokrateski – noorte mõtlemise korrumppeerijate, jumalate hülgaajate ja isegi Ateena allakäigu põhjustajatena.

Sina aga küsi

Sokraatiline meetod on küsimuste kaudu teatud veendumuste kahtluse alla seadmine või täpsustamine. See võib viia nii tõesõnasteni kui ka musta valgeks rääkimiseni. Viimasega seostatakse iseäranis sofiste – kuid näiteks Aristophanes on ühes oma komöödias ka Sokratest sofistina naeruvääristanud.

Viie nõukogu

Viiesaja nõukogu ehk bulee oli Ateena täidesaatva võimu peamine organ, kuhu valiti igal aastal loosiga 50 kodanikku igast Ateena kümnest klannist. Viiesaja nõukogu kohtus iga päev, välja arvatud festivalide ajal ja halvaendelistel päevadel (päiksevarjutus, torm, maavärin). Selle haldusalasse kuulusid nii riigikaitse, sotsiaalhoolekande, rahanduse, religiooni kui ka suurte taristuobjektide küsimused.

Sedelid kokku

Potikillud olid oluline osa Ateena demokraatiast, kuna igal aastal võidi rahvakoosolekul üks kodanik kümneks aastaks pagendusse hääletada, kusjuures hääletamine käis nii, et selle inimese nimi kraabiti potikillule. Selle järgi on nime saanud killukohus ehk ostrakism.

Joomises mõõdukamad olla

Põhilised voorused Vana-Kreekas olid tarkus, julgus, mõõdukus, õiglus.

Kupeldaja

Selles seoses on tähelepanuväärne, et Sokratese ema oli ämmaemand. Ja ta ise pidas enese meetodit tarkuse teistest inimestest ilmale aitamiseks.

Panen Pindarost ka

Kuna Pindarose säilinud oodidest pole järel muusikat, vaid ainult sõnad, siis on tema ilma meloodiata laulutekstidest läbinärimine klassikalise filoloogia üks raskemaid katsumusi.

Sõjaväe ainult armastajaist moodustada

See mõte saab hiljem teoks kui Teeba „Püha vägi“, mis oli eliitüksus 4. sajandil eKr ja koosnes 150 paarist meessoost armastajaist.

Vana-Kreeka flööt ehk aulos

Flööt ehk aulos tuli Kreekasse 5. sajandil ida poolt ja seda seostati orgiastilise dionüüsliku kultuuriga, ta omandas suure tähtsuse tragöödiate ehk teatri sünni juures (mängiti ka teatri eelkäija ditürambi saateks). Aulos saatis näiteks kooriosi, ja tema ohtlikust (ekstaatilisest) mõjust kirjutavad nii Platon kui ka Aristoteles. Tolleaegse aulose kõla on lisaks meie helikujundajale Feliks Kütile püüdnud taastada ka klassikalise filosoofia professor Armand D'Angour, tasub guugeldada.

Xantippe

Sokratese naise Xantippe kaitseks on Betti Alver kirjutanud luuletuse:

Xantippele

*Palju on aastate jooksul, Xantippe, su riiakust naerdud,
lastele isade käest kumu su kurjusest käib,*

*ometi tarkadest suurim Ateena õitsevast aiast
ihaldas endale vaid sind, sina karune lill!*

*Mõistmatuks, rahutu naine, jäi sulle ta kõnede selgus,
mõtete jumalik helk, pilv ümber inetu pää.*

*Kriisates, kiharad lennus, nii tuiskasid ringi, ning tihti
kaaslase pihta su käest lendu läks vaagen ja kruus.*

*Sokrates, tõstes ent vaikselt maast anuma,
silmitses lahkelt*

*raevu su kuumavas näos - küllap ta seletet vaim
teadis, et vaablase nõelal ja naisegi vihaseil huulil
helendab mõnikord piisk tundmata lilledel mett.*

(1939, luulekogust „Elupuu“, kogutud teostes „Koguja“ (2005) lk 253)

Naise positsioon

Kuigi naise staatust Vana-Kreeka ühiskonnas on peetud madalaks, leidub siiski hulgaliselt erandeid ja näiteid tavapärasematest, meile lähematest perearusaamadest. Nii näiteks väljendanud Ateena riigimees Themistokles arvamust, et kuna Ateena juhtis Kreekat, tema juhtis Ateenat, tema naine juhtis teda, ja tema pisipoeg juhtis tema naist, siis järelikult on tema poeg kõige võimukam inimene Kreekas.

Meestevaheline armastus

Millest tuleneb meestevahelise armastuse ülistamine Vana-Kreekas?

Selle üle on palju spekuleeritud ja selle üheks põhjuseks ongi arvatud naiste madal positsioon ühiskonnas, mis ei võimalda enamikul neist olla meestele võrdseks vestluspartneriks. Teise

asjana tuuakse välja naiste ja meeste eraldatus varajasest noorusest peale, kus poisid võetakse juba kuueaastaselt gümnaasiumitesse ning nad veedavad oma nooruspõlve ainult meeste seas sisuliselt kuni sõjaväeteenistuse lõpuni välja.

Taevane Eros ja meeleline Eros

Kreeka mütoloogias esineb (vähemalt) kaks versiooni Erose sünnist. „Taevane“ Eros sünnib kõige alguses Kaose ja Gaia järel. „Meeleline“ Eros aga Aphrodite ja Arese kireviljana.

Pythia

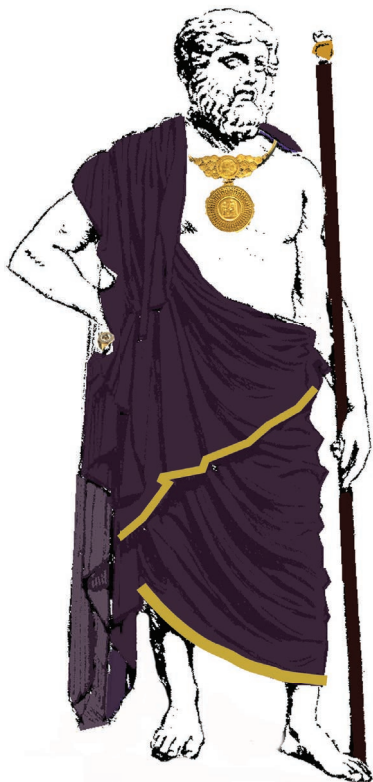
Delfi oraakli preestrinna, kes vahendas transiisundis krüptilisi ennustusi.

See armastus siin saab otsa

416. aasta eKr paikneb ajaliselts keset pikaleveninud Ateena ja Sparta vahelist Peloponnesose sõda (431-404), mis nõrgendas mõlemaid pooli, kuid mille lõpuks saavutas Sparta võidu. Juba järgnevatel 415.-413. aastatel ebaõnnestus ateenlaste Sürakuusa vallutamise katse ning 411. aastal pöörati esimest korda mässuga Ateena demokraatlik kord.

Viis oli pealikut...

Homerose „Iliase“ teises laulus sisalduv „laevade kataloog“ loetleb ahhailaste väekoosseisu, kes Troojat vallutama sõidab. Sellesse kuuluvad (ja loetakse ette) väeosad 29 eri maakonnast, kes sõidavad 46 kapteni all kokku 1186 laevaga.

SOKRATES

Esineb tegelasena nii Platoni kui ka Xenophoni „Pidusöögis“. Ajalukku on läinud tema inetu välimus, kuri näine ja meetod, millega ta seab küsimuste esitamise kaudu kahtluse alla vastaja veendumused, aidates seeläbi vastaja lähemale tõe.

AGATHON JA PAUSANIAS

Esinevad tegelastena Platoni „Pidusöögis“. Ajalooliste isikutena olid nad samasooline armastajapaar, keda idealiseeriti nende pika kooselu tõttu. Pärast Ateena allajäämist Spartale põgenesid nad koos Makedoonia kuninga Arhelose teenistusse, kuhu läks maapakku ka näiteks teine kuuluis näitekirjanik Euripides.

NIKERATOS

Esineb tegelasena Xenophoni „Pidusöögis“. Tema isa Nicias oli väga mõjukas Ateena poliitik ja tema vanaisale Nikeratosele kuulusid hõbedakaevandused, mis töid Ateenale tema rikkuse. Pojapoeg Nikeratos hukub Ateena järjekordses riigipöördes 404. aastal. Tema naine sooritanud pärast mehe surma enesetapu, mistõttu on Nikeratos läinud ajalukku eeskujuliku ja truud abikaasana.

ANTISTHENES

Esineb tegelasena Xenophoni „Pidusöögis“. Filosoof Antisthenest peetakse Sokratese õpilaseks ja Diogenese – ja seega kogu küünikute koolkonna – õpetajaks ja eelkäijaks. Tema askeetliku eluviisi tõttu kutsuti teda koeraks. Antisthenese paljudest teostest on säilinud vaid fragmendid, ehkki väidetavalt varastas isegi Platon talt mõtteid.

ARISTOKALLIAS

Koondkuju Aristodemosest, kes on jutuvestja Platoni „Pidusöögis“, ja Kalliasest, kes on rikas võõrustaja Xenophoni „Pidusöögis“. Nii kannabki Aristokallias sümboolselt kahe teose ühendaja rolli ning temas on säilinud nii loojutustajalik alguspunkt kui ka tegusa mehe välispidine piik.

DIOTIMA

Tegelane Platoni „Pidusöögist“.

Filosoof ja selgeltnägija, kelle olemasolus on nii üldse kaheldud kui on teda ka samastatud Periklese armastatud Aspasiaga, ühe esimese naissoost filosoofi ja mõtlejaga.

Minu kunst ei erine palju ämmaemandate omast. Vahe on vaid selles, et mina võtan sünnitusi vastu meestelt, mitte naistelt, ning hinge, mitte keha sünnitusi. Minu kunsti kõrgeim väljakutse on katsuda igast küljest, kas noorest mehest sündinud mõte on kõigest fantoom või midagi elusat ja hingavat. Ma olen niivõrd ämmaemanda moodi, et olen ise juba tarkuse jaoks viljatu ning selles on mind ka süüdistatud, et küsitlen aina teisi, kuid ise mingeid vastuseid ei anna, sest mul pole mingit tarkust – see on tõsi. Põhjus on järgmine: jumal on määranud mul sünnitusi vastu võtta, kuid endal mul sünnitada ei lase. Nii et ma ise ei ole mingi tark ning mul pole ka õnnestunud tuua ilmale tõelist vilja – oma hingevilja. Need, kes minu juurde tulevad, näivad mulle alguses rumalatena, kuid edaspidi saavutavad nad jumala abiga nii endi kui ka teiste arvates suurt edu. On selge, et minult ei saanud nad midagi õppida; nad lihtsalt avastasid iseendis palju suurepärast – kui neil seda oli – ning töid selle ilmale.

Sokrates (Platon „Theaitetos“)

KASUTATUD MATERJALID:

Kava tekstide koostamisel on lisaks leheküljel 4 loetletud materjalidele kasutatud Platoni dialoogi „Theaitetos“, Betti Alveri luulet ning internetiallikaid. Kava kujunduses on kasutatud Marie Vinteri kostüümikavandeid ning Danel Rinaldo fotosid näitlejatest.

Kava koostas Paavo Piik ja kujundas Ilona Rääk.

lavastusjuht Andrus Jõhvik
pealavameister Kaido Päästel
vanem-lavameister Ando Loosaar
lavameistrid Lauri Allikas, Fred Laur, Jaan Laur,
Janek Lipponen, Sergei Peetso
dekoratsioonide valmistajad Kaido Päästel, Viljar Viik
butafoor-dekoraator Kaido Torn
tekstiilide värvija Anu Heinsalu-Diževski
kostüümiala juhataja Ester Kasenuurm
kostüümide õmblejad Urve Kasenuurm, Urve Enne,
Epp Mõts
grimmiala juhataja Ivi Smeljanski
grimeerijad Sirle Teeäär, Karina Pajunurm
kostümeerijad Kärt Tähtse, Kairi Õisma
inspitsient-rekvisiitorid Anu Hövel, Astrid Kivila,
Silja Koppel
heliala juhataja Siim Rohtväli
helimeistrid Tarmo Jürgens, Janek Vlassov
valgusala juhataja Margus Vaigur
valgusmeistrid Kasper Jürimäe, Jaan Laur,
Ivar Piterskihh
videoala juhataja Argo Valdmaa
videomeister Elar Palmiste
muusikajuht Feliks Kütt
turundus- ja kommunikatsioonijuht Mari-Liis Pärn
trupijuht Aigi Veski
pead administraator Ain Miilberg
haldusjuht Kaido Lüll
dramaturgid Anne-Ly Sova, Ott Kilusk
peakunstnik Liina Unt
loominguline juht Ingomar Vihmar
teatrijuht Roland Leesment

*SA Endla Teater 109. hooaeg
Keskväljak 1, Pärnu 80010
kassa 442 0666, info 442 0667
www.endla.ee*

Teatri toetajad ja koostööpartnerid:

pärnu

pajõ
TRÜKIKODA

Pärnu Postimees

CRAMO
ehitusseadmete rent

ERR

tervis
ravispäahotell

myfitness
world class gym & studios

UMBERTO

ESTONIA
Spa Hotels

PAIKRE

EPS
TERMI

KUKU